

2 / 2010 ROČNÍK XXXIV

REUNION

ČASOPIS VOJENSKÉHO A ŠPITÁLNÍHO ŘÁDU SV. LAZARA JERUZALÉMSKÉHO – BOHEMIA

**Na vlastních nohou
– Stonožka:
20 let činnosti a 10 let spolupráce s AČR**

Audience u císaře Karla I. ● Hospic sv. Antonína a sv. Terezy ● Výroční zpráva ČVP 2009

Intronizace nového arcibiskupa pražského Dominika kardinála Duky, OP

Metropolitní katedrála sv. Víta, Václava a Vojtěcha, 10. 4. 2010

Velikonoční doba a svatodušní svátky – čas pro uchopení smyslu Vzkříšení

Nedávno prožité Velikonoce zanechaly v nás ještě určitý dojem.

U každého podle toho, jaká byla jeho příprava. Nechtě to však bylo již jakkoliv, zůstalo nám jedno: naděje, že smrtí život nekončí! Ale i ona po jisté době „sklouzne“ hlouběji pod práh našeho všednodenního vnímání, a když se dostaví nepříjemné události: nemoc, smrt, křivdy, nedorozumění..., znovu nás „zaskočí“. Opět se budeme ptát, opět si klást dlouho zasuté otázky, jež opět zůstanou bez odpovědi. Má však onen „koloběh“ smysl? Nelze z tohoto „bludného kruhu“ nějak vystoupit? Odpověď se nabízí sama sebou, ovšem za předpokladu, že pochopíme onu velikonoční zvěst v hlubším smyslu, než doposud a zařídíme se podle ní ve svém osobním životě.

Uchopit smysl Zmrtvýchvstání nově znamená porozumět jeho poselství všestranným způsobem, tj. spojitě: teoreticky i prakticky, duchovně i lidsky. Pak se stane, že vyjdeme z velikonočních svátků jako skutečně obnovení lidé, jako ti, které událost Vzkříšení zcela proměnila, poněvadž pochopili, že ona se nestala kdysi v dávné minulosti a nyní si ji pouze „zbožně“ připomínáme, ale že se ustavičně děje, že je činem věčnosti, že tedy věčný život, věčnost není věcí daleké či blízké budoucnosti podle toho, zda myslíme jen smrt lidského života či Poslední Soud. Ale vše je věčnost tady a teď, a proto je vše událostí v ní!

Abychom ovšem tento smysl našli, potřebujeme světlo Ducha Svatého, jehož svátek – slavnost Letnic – budeme zanedlouho slavit. Duch Svatý, anebo lépe „Duch Svatého“ (Rúah Jahweh), je onou třetí Osobou, která nám má zprostředkovávat vhléd do Božích záměrů, hlubší pochopení Boží Prozřetelnosti, abychom mohli žít „věčnost tady a teď“ a neodddělovali od sebe to, co má vytvářet spolu jednotu. Abychom se stali vpravdě integrálními osobami, plnými Boha a Jeho Smyslu a podle toho v praxi jednali.

V praktickém životě, např. našeho řádu, to potom je nejen stálá připravenost ke službě těm nejpotřebnějším, leč také ustavičně bdělé oko, které se ptá Božího Ducha, kde jsou dnes – „haec dies“ – konkrétní potřeby jednotlivého člověka, nějaké skupiny, jsoucí na okraji společnosti, církve, atd. Mohli bychom říci, že toto je cílem mnoha jiných charitativních a náboženských organizací, řádů, atp. Jak se to tedy týká nás lazarianů?

Náš řád sv. Lazara vznikl ve středověku, v čase křižáckých výprav o záchranu posvátných míst v Palestině, dnešním Izraeli. Jeho rytířský charakter proto už mnohé napovídá: běží totiž o hrdinné – rytířské – a tudíž velkodušné, nasazení se v aktivitách, věcech, potřebách, které vyžadují obět vlastní pohodlnosti, svého osobního času, svých zálib, ba někdy i potřeb, ba až obět nejvyšší: vlastní život – samozřejmě s ohledem na stavovské povinnosti. Ovšem i tu se může přihodit, že je nutné v zájmu nejvyšším obětovat i je. Hrdinnost, vpravdě rytířská velkomyšlnost, je základní křesťanské, životní vybavení každého z nás. A právě nyní přichází ke slovu ono pochopení věčnosti tady a teď a naslouchání „co Duch praví obci“.

Je-li tomu tak, jak jsme výše řekli, pak každý náš dobrý úmysl, skutek, úsilí, nese v sobě věčný smysl a zároveň odvahu k němu a schopnost, včetně podpory a světla Ducha Svatého, vykonat to bez ohledu na úspěch či neúspěch celé „akce“. Potom slova jako „vyprázdnění“, „vyhoření“, „totální nezdar“, „marnost“ nemají vůbec žádný obsah, protože nejsou, neexistují. Proto nechtě se nasadíme v čemkoliv, co v sobě tají snahu o dobro, o nalezení smyslu věci, má smysl vždy, a to věčný: božsko-lidský, jehož garantem není nikdo menší než Duch Svatý.

Přejme si tedy, abychom se stali skutečně velikonočními a svatodušními lazariany, nositeli věčně, tj. stále přítomného Ducha Svatého!

P. Miloš Raban

Mathis Neithardt-Gothardt (1460? – 1527):
Vzkříšení Kristovo, křídlo Isenheimského oltáře
Musée d'Unterlinden, Colmar

WIKIMEDIA COMMONS

V tomto Reunionu čtenáři najdou, kromě jiných zpráv a článků, také důležitou informaci, týkající se našeho velmistra a jeho rozhodnutí, věnovat se práci v Řádu na jiné pozici. Princ Charles-Philippe d'Orléans, vévoda z Anjou byl 11. dubna 2004 jednomyslně zvolen v Blois čtyřicátým devátým velmistrem Řádu, tedy 486 hlasy oprávněných kapitulárů z 18 národních jurisdikcí. O den později, tedy 12. dubna byl instalován v katedrále sv. Kříže v Orléansu velmistrem.

Volba se ukázala jednoznačně pozitivním krokem, který měl za důsledek přinesení nové dynamiky do Řádu, zvýšení jeho prestiže (namátkou připomeňme například uzavření oficiální dohody mezi Řádem a administrativou Řádu čestné legie ve Francii, opětovně oficiální převzetí patronátu francouzského královského domu nad Řádem a další kroky). Nový velmistr jednoduše a lapidárně definoval poslání Řádu jako nutnost naplnovat všechny dimenze, tedy „křesťanství - charitu - rytířství“ neoddělitelně a rovným dílem. Aktivita na mezinárodním poli pak (poprvé v dosavadní historii Řádu) získaly jednoznačný a společný rozměr – boj o dostatek pitné vody v Africe, péči o uprchlíky v táboře Kebibayah v Etiopii, kde v důsledku somálské krize stále umírají stovky lidí. Financováním základních lidských potřeb zde Řád od r. 2005 zachránil přes šedesát tisíc lidských životů.

Velké nasazení, které náš velmistr odvedl Řádu v posledních letech, je obdivuhodné co do množství humanitárních misí i diplomatických jednání v zahraničí či s představiteli Maltské obediencie Řádu, která v nedávné době také zvolila nového velmistra. Svatba, další aktivity a zejména zodpovědnost za rodové majetky v několika zemích přiměly prince Charles-Philippa k přehodnocení jeho priorit, přičemž se ukázalo, že dlouhodobé exponování v takové intenzitě není možné. Prince zejména trápí stále nedostatečná činnost a ukotvení Řádu doma ve Francii a proto požádal Velké magisterium Řádu o pochopení a uvolnění z časové a emočně náročné pozice velmistra. Dále se chce věnovat rozvoji Řádu zejména ve Francii a ve vztahu k francouzskému královskému domu, jehož záštita nad Řádem je tradiční a stále trvá.

Uvolnění J. K. V. prince Charles-Philippa d'Orléans z funkce 49. velmistra po pěti a půl letech, kterou úspěšně naplňoval a s respektem opouští, může být pro naše členy překvapením, avšak nikoliv tragédií. I nadále se budeme setkávat a scházet, snad i častěji, vzhledem k princi rodinným vazbám na Českou republiku.

V době interregna je pověřen administrací J. E. biskup Richard Garrard, jehož hlavním úkolem, společně s dalšími členy Řádové vlády, je nalézt nového kandidáta na velmistra (kandidát musí být katolického vyznání, členem Řádu a příslušníkem významné šlechtické rodiny) a zorganizovat Velkou generální kapitulou, na které se uskuteční volby. Administrace Řádu, tedy personální agenda přijímání a povyšování, mezinárodní charitativní aktivity a veškerá činnost diplomatická probíhají v pravidelném pořádku zodpovědnosti jednotlivých členů Řádové vlády.

Milé spolusestry a vážení spolubratři, děkuji Vám jménem velmistra i velkopřevora za podporu našemu Řádu a jeho Českého velkopřevorství. Změny se nás týkají minimálně, naše úkoly, zakotvení a aktivity jsou jasně dány, běží od Generální kapituly k nové Generální kapitule a tak se jistě všichni těšíme nejen na naše zářijové setkání v Hejnicích, ale také za dary a charismata, které nám každodenní práce pro Řád přináší. Modleme se také za zdárné vyhledávání důstojných kandidátů na pozici padesátého velmistra našeho Řádu!

Ondřej F. Vanke, KCLJ
bailli ČVP

Oslavy devadesátin našeho spolubratra arcibiskupa

Mons. Karel Otčenášek, emeritní biskup královéhradecký a osobní arcibiskup, se dne 13. dubna 2010 dožil devadesátiletých. Zároveň oslaví tento měsíc šedesátépaté výročí kněžského a šedesáté výročí biskupského svěcení - služebně je tak druhým nejstarším biskupem na světě.

„Vždy, když se s někým loučím, nechávám si od něj dát křížek na ruku či na čelo, protože mé stárnutí vyžaduje mnohdy větší trpělivost, než jakou mám v biskupském hesle,“ říká o své současnosti s jistou nadsázkou jubilant.

V sobotu 1. května se v katedrále Svatého Ducha uskutečnila děkonná pontifikální mše, již se kromě zástupců věřících zúčastnila také delegace našeho Řádu. Vždyť otec arcibiskup je lazarián tělem i duší a vykonával dlouhá léta funkci duchovního převora Českého velkopřevorství. Ještě jedna skutečnost ho poutá k podstatně lazariánům - tajně vysvěcen na biskupa byl svým předchůdcem v úřadě, lazariánem J. E. biskupem Mořicem Píchou. Dá se tak říci, že být královéhradeckým biskupem znamená také mít vřelé vazby k našemu Řádu a to je více než potěši-

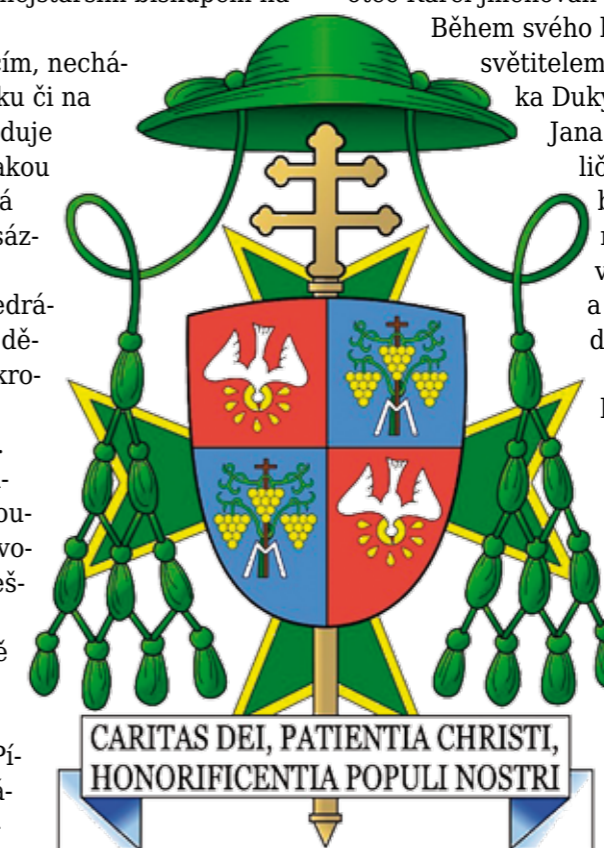
telné. Ačkoliv byl otec Karel vysvěcen na biskupa v roce 1950, mohl se plně ujmout svého úřadu až po listopadu 1989 a vykonával jej do 6. června 1998, kdy se jeho nástupcem stal J. E. Dominik Duka, OP. Téhož roku byl otec Karel jmenován arcibiskupem ad personam.

Během svého biskupského působení byl hlavním světitel biskupů Josefa Kajneka a Dominika Duky OP a spolusvětitel arcibiskupa Jana Graubnera a biskupa Josefa Hrdličky. I v letech odpočinku byl arcibiskup Otčenášek pastoračně činný. Mons. Karel Otčenášek zůstává všeobecně uznávanou autoritou a je nestorem politických vězňů z doby komunistické perzekuce.

Biskupským heslem Mons. Karla Otčenáška je: „Láska Boží, trpělivost Kristova, čest našeho lidu.“ Jeho teologickým důrazem je spřátelování všech lidí v Duchu Svatém. Svátek slaví 4. listopadu o památce sv. Karla Boromejského.

Do dalších let přejeme našemu otci Karlovi mnoho zdraví a přátelství. A připojujeme naši lazariánskou modlitbu, jak nám ve svém každém dopise klade na srdce.

-red-

HNUTÍ NA VLASTNÍCH NOHOU – STONOŽKA 20 let a deset let spolupráce s Armádou ČR

Chevalier Petr J. Řehoř, KCLJ

Kancléř Českého velkopřevorství

Vojenského a špitálního řádu sv. Lazara Jeruzalémského

Vážený pane kancléři,

dovoluji si Vás oslovit v souvislosti s významnou událostí, která proběhne 13. května 2010. Od 13 hod. se bude konat na stadionu Dukly Praha na Julisce velká slavnost u příležitosti oslav 20. výročí vzniku Stonožky a 10. výročí zahájení spolupráce s AČR. Mezi účastníky budou stonožkové děti, jejich učitelé, vojáci a významní představitelé našeho politického i kulturního života. Program bude velmi pestrý a zakončí ho koncert s ohňostrojem. Byla by pro nás velká čest, kdybyste si ve svém určitě velmi nabitém programu rezervoval čas a přijal naše pozvání na tuto významnou událost.

Hnutí Na vlastních nohou - Stonožka za léta své působnosti dokázalo pomoci mnoha dětským oddělením nemocnic v Česku i na Slovensku, dětským domovům i lidem v oblastech postižených povodněmi. Veškerá tato pomoc byla možná jen díky nezištné práci těch nejmenších, dětí, které svými výrobky, vystoupeními, sběrem druhotných surovin a další činností dokázaly shromáždit neuvěřitelně velkou sumu peněz. Stonožka jako výchovný program ovlivnila životy a myšlení stovek, snad i tisíců mladých lidí v Česku, na Slovensku, v Norsku i v oblastech, kam směřovala její pomoc.

Roku 2000 vzniklo unikátní spojení stonožkových dětí s AČR, které úspěšně trvá dodnes a stále se rozvíjí. O tom, že čeští vojáci jsou nejlepší v mezinárodních misích, jsem se dozvěděla při jednom obědě s norským ministrem zahraničí už v roce 1999. A díky spolupráci s dětmi, které svými „výdělky“ i sbírkami potřebných věcí pomáhají vojákům v misích uskutečňovat tak důležitou pomoc místnímu obyvatelstvu, hlavně místním dětem, snad právě naši vojáci mají to privilegium, že jsou patrně jedinou armádou, u níž se z misí do vlasti vracejí skoro všichni živi a zdraví.

S přáním všeho krásného

a s díky za pomoc a přízeň

Vaše spolusestra Běla von Stybr Gran Jensen

Praha, 18. 4. 2010

www.centipede.org, www.stonozka.org

1990 – 2010

Hospic sv. Antonína a sv. Terezky

FOTO LUBOMÍR DUFEK
A ARCHIV HNUTÍ NA VLASTNÍCH NOHOU – STONOŽKA

Jistě si ti, kteří byli přítomni posledního Řádového dne vzpomenou na hezkou prezentaci paní Lenky Petříčkové z občanského sdružení Androméda. Jeho práci sledujeme a snažíme se o pomoc a spolupráci. Poprosili jsme paní Petříčkovou o článek do našeho časopisu, který i ostatním jejich činnost představí.

Ve Velké Chmelištné na Rakovnicku buduje naše občanské sdružení Společenství Androméda areál pro zdravotně postižené a staré lidi. V září 2004 jsme zde koupili z vlastních soukromých peněz budovu bývalé hospody s přílehlými pozemky. Naš investiční záměr je rozdělený do několika etap a naším cílem je postavit a zprovoznit hospic sv. Antonína a sv. Terezky. Posláním naší neziskové organizace je motto A. J. Kryštofa: „Dobro ať je naším životním cílem.“

Rekonstrukci budovy, která byla dvanáct let bez provozu, provádíme po zaměstnání a financujeme převážně z vlastních zdrojů. Jako podporu našeho projektu jsme získali z Ministerstva zdravotnictví dotaci ve výši 2 mil. Kč. V prosinci 2008 jsme zkolaudovali kuchyň, společenský sál, sklady, sociální zázemí s WC pro invalidy a kotelnu. Počátkem r. 2009 jsme zahájili rozvoz jídel z naší kuchyně, což vítají zejména lidé staří a nemocní, protože jídla rozvážíme také o víkendech. V dubnu 2009 jsme získali grant z Fondu zelené energie ve výši 230 000 Kč na projekt čtyř solárních kolektorů, které jsou zabudované na nové střeše přístavby. Společnost Kompakt Poděbrady pro nás realizovala projekt *Sociální automobil*. V našem společenském sále jsme v prosinci 2009 slavnostně převzali automobil Renault Kangoo, na který finančně přispělo 23 firem a jednotlivců. Automobil je určený k zajištění sociálních služeb, provozu stacionáře a pro zásobování. Naše stavební práce směřují na konci objektu ke zprovoznění nově vybudovaných prosvětlených prostorů. Denní stacionář je ur-

čen pro šest až deset seniorů, čtyřem klientům nabídneme dva pokoje s možností bydlení a využití sociálních služeb.

Od května 2010 poskytujeme sociální služby formou terénní pečovatelské služby. *Pečovatelská služba Androméda* pomáhá starým a nemocným lidem se zajištěním obědů, nákupů, léků a úklidem.

Od roku 2007 pořádáme ve společenském sále Světový den hospiců a na podporu výstavby hospice sv. Antonína a sv. Terezky jsme založili veřejnou sbírku s číslem účtu 399 515 339/0800. Spolupracujeme s hospicem sv. Štěpána v Litoměřicích, kde jsme absolvovali stáž. Veřejná sbírka bude po třech letech ukončena ke dni 23. 7. 2010. Získané peníze pomohou zprovoznit půjčovnu kompenzačních pomůcek, která je nedílnou součástí každého hospice. Benefiční akce na podporu výstavby budou pokračovat.

Velká Chmelištná se nachází v malebném kraji Přírodního parku Jesenicko. Přijďte se k nám podívat, rádi vám představíme naši práci přímo na místě.

Srdečně Vás zve Lenka Petříčková

Společenství Androméda, o. s.
Velká Chmelištná č. 18, 270 34 Čistá
Tel. 313 513 559, 606 378 591, 604 996 812
spol.andromeda@volny.cz
www.spolecenstvi-andromeda.cz

Audience u císaře Karla I. 2010 byla úspěšná

PhDr. Milan Novák

Letos již po osmé sešlo se na zámku v Brandýse nad Labem velké mezinárodní shromáždění, aby vzdalo čest a věnovalo vzpomínku poslednímu českému králi a poslednímu majiteli zámku Brandýs nad Labem Karlu I. Rakouskému, který se do moderní historie národů Evropy natrvalo zapsal jako panovník – mírotvorce a křesťanský světec.

V roce 2010 se završuje výročí 700 let od nástupu Jana Lucemburského na trůn českých králů. Účastníci Audience celodenním historickým programem vzpomněli také tohoto výročí, jako významné křižovatky českých i evropských dějin, kdy po stoletích vlády vymřela po meči česká přemyslovská dynastie, ale prostřednictvím manželství své poslední princezny Elišky s Janem z rodu lucemburských říšských hrabat byla zemím království koruny české zajištěna nová budoucnost.

Historické slavnosti letošního roku byly poctěny záštitou, kterou převzal J. E. Jean Faltz, velvyslanec Velkovévodství lucemburského v Praze. Při zahajovacím ceremoniálu Audience připomněl jak úzké histo-

rické souvislosti českých zemí a lucemburského velkovévodství, tak i rodové sepětí lucemburských vévodů s rodinou blahoslaveného císaře a krále Karla I.

Návštěva a pozdravný projev představitele vlády České republiky, ministra pro evropské záležitosti Juraje Chmiela, byly potvrzením stále rostoucího společenského významu této výjimečné kulturní a společenské brandýské akce i v mezinárodním měřítku.

Slavností se zúčastnili J. E. Dr. Ferdinand Trauttmansdorff, velvyslanec Spolkové republiky Rakousko v Praze, a spolu s ním Dr. Florian Haug, ředitel Rakouského kulturního fóra. Návštěva představitelů země, ve společné historické tradici nejbližší, také měla velký symbolický význam a v tomto duchu přátelství a spolupráce, pevně opřené o staletí společné historie, zaznělo také pozdravné poselství rakouského velvyslance.

Zámek Brandýs nad Labem, jenž byl po čtyři staletí sídlem panovníků střeoevropské dynastie, je dnes znovu místem živých svazků a nepřerušené tradice s rodem Habsbursko-Lotrinským. Jako každý rok,

i letos slavnosti Audience navštívil představitel rodu Habsburg-Lothringen, J. C.-K. V. arcivévoda Georg, a pozdravení od Jeho císařské a královské výsosti, čestného občana města Brandýsa nad Labem – Staré Boleslavi Dr. Otty Habsburského přivezli též jeho nejbližší spolupracovníci, Eva Demmerle, spisovatelka a tisková mluvčí, a Gerhard Dressler, president nadace Dr. Otty Habsburského.

Shromáždění srdečně přivítalo Dr. Ing. Jiřího Weigla, vedoucího kanceláře prezidenta republiky, který ve svém rodném Brandýse reprezentoval také královské tradice pražského Hradu.

S velkou pozorností byla letos poprvé uvítána návštěva představitelů Modlitební ligy blahoslaveného císaře Karla Za mír mezi národy, vedená členem Prezidia Heinrichem Reiningerem, která už více než pět desetiletí působí v celé Evropě a nyní navázala těsné styky s obnovenou Maticí staroboleslavskou, jejímž cílem je další rozvoj tradice blahoslaveného Karla v Brandýse nad Labem – Staré Boleslavi, v místech, která mu byla v českých zemích domovem, a kde osobně a důvěrně poznal českou národní poutní tradici svatováclavskou i mariánskou.

Pozvání k Audience u císaře Karla I., svátku přátel vojenské historie, přijali představitelé generality Armády České republiky v čele s brig. gen. Jaroslavem Kociánem, velitelem Sil podpory a brig. gen. Radoslavem Rotreklem, velitelem vojenské posádky Stará Boleslav, také genpor. Jan Ďurica a genmjr. Jiří Halaška, a celou oficiální část slavností provázela Ústřední hudba Armády ČR s dirigentem kpt. Kamilem Mezihorákem.

Audience u císaře Karla I. se mezi čestnými hosty zúčastnili také poslanci Parlamentu České republiky, zastupitelé a starosta města i starostové sousedních obcí Polabského regionu, a spolu s nimi také Dr. Gyorgy Gémeši, starosta maďarského partnerského města Gödöllő, členové rytířských řádů sv. Jana na Rhodu a Maltě a delegace Vojenského a špitálního sv. Lazara Jeruzalémského. Pontifikální řád svatého Ře-

hoře Velikého reprezentoval jeho rytíř Dr. Milan Novák, který jakožto pořadatel akce celý oficiální program také moderoval. Jako každý rok, i letos byly s díky za zásluhy při péči o tradice národů střední Evropy a památku blahoslaveného krále Karla I. z rozhodnutí J. C.-K. V. arcivévodů Dr. Otty Habsburského uděleny Pamětní kříže blahoslaveného Karla a Medaile Marie Terezie.

Spolu s představiteli Spolku Praha-Cáchy/Aachen se brandýské slavnosti zúčastnil Dr. Sütterlin ze starobylého německého města Špýru, kde se 1. září roku 1310 slavná svatba Elišky Přemyslovny a Jana Lucemburského uskutečnila, a kde se letos díky jeho úsilí chystají ve výroční den další velké historické slavnosti.

Přítomni byli představitelé Ministerstva kultury, muzejních institucí, památkové péče, zástupci české historické šlechty, a shromážděné historické vojenské jednotky s radostí přijaly srdečné pozdravení od Karla knížete Schwarzenberga, který, ačkoli je potomkem krále Jana Lucemburského v českých zemích z prvních, nemohl se letošní slavnosti zúčastnit - ale zato dal rytířům do tábora poslat pořádnou porci guláše a sud schwarzenberského piva.

Vojáků a rytířů v historických uniformách a zbrojích se v tento den sv. Jiří sjely čtyři stovky z 22 pluků ze 6 zemí - Čech a Moravy, Rakouska, Maďarska, Slovinska, Polska a Německa, aby mohly vzdát čest svým dávným předchůdcům.

Program Audience, který tradičně zahrnoval přednášky předních odborníků na historická témata, dvě slavnostní mše při polním oltáři s ostatky blahoslaveného Karla Habsburského a u Palladia země české ve Staré Boleslavi, koncerty, zajímavou genealogickou výstavu, vojenskou historickou přehlídku, průvod, turnaj rytířů krále Jana a dobovou bitevní inscenaci, navštívilo více než tři tisíce diváků, a nad vším se po celý den klenula jasná a prosluněná obloha.

Převzato se svolením ze serveru www.historickaslechta.cz

FOTO VOJTECH PŘIBYL

Pražská komenda putuje postem k Velikonocům

Letošní dobou svatopostní nás provázely „postní pátky“, krásná modlitební setkání dle východní liturgie, která pro nás připravoval kaplan komendy spolubratr Kornel a jednou též spolubratr Jan. Konaly se vždy v 17 hodin v rotundě svatého Longina, 19. a 26. února a 12. a 19. března. I když se nás tam scházela jen hrstka (2-5 lidí), věřím, že Ježíš Kristus dle svého slibu tam byl s námi a vy všichni také, protože jsme se modlili i za vás: „Prosíme tě, Pane, i za hojné milosti, dlouhý život, pokoj, zdraví a spásu, Boží navštívení a pomoc pro Boží služebníky Řádu svatého Lazara Jeruzalémského a za odpuštění jejich hříchů.“

Vaším jménem jsme zpívali kající žalmy a modlili se také motlitbu svatého Efréma: „Pane a vládce mého života, zažeň ode mne ducha lenivosti, pohrdání, touhy po moci a prázdných řečí. Daruj mi, svému služebníku, ducha čistoty, pokory, trpělivosti a lásky. Ano, Pane a Králi, dej, abych poznal své hříchy a neodsuzoval svého bratra, neboť jsi pozeňnaný nyní i vždycky a na věky věků.“

Mně osobně bude chybět tato duchovní tečka za rušnými pracovními týdny, usebrání v tichém starém chrámku uprostřed města ...Stálo by za úvahu vrátit se k sv. Longinu na „adventní pátky“!

Ve středu před Zeleným čtvrtkem jsme tradičně putovali Křížovou cestou na Skalce nad Mníškem pod Brdy. Šli s námi opět přátelé, rodiny a místní farníci, bohužel tentokrát chyběli klienti a terapeuti terapeutické komunity pro závislé Magdaléna v Mníšku-Včelníku. Měli jiný program. Příště musíme pamatovat na včasnou domluvu, protože opravdu chyběli.

Zajímavé texty na Křížovou cestu připravil spolubratr Michal Brich – na téma slova a mlčení. Střídali jsme se při čtení a nejdříve mi utkvěla v paměti kratičká a prostá prosba u šestého zastavení:

„Celá křížová cesta dokazuje, že přesvědčivější a mocnější je účinná láska. Není k ní potřeba mnoho slov. Veronika také nemluví, ale vý-

mluvné je její gesto skutečné a účinné lásky. Dej, Pane, ať se dokážeme ztišit v hlučném proudu života. Ať umíme rozdávat takovou lásku jako Veronika.“

A provázelo nás krásné počasí časného jara, tak krásně ještě na Křížové cestě na Skalce nebylo! Díky Bohu za tuto slavnost, cestu bolesti s předzvěstí slavného vzkříšení!

Kamil Kalina, KLJ
velitel Pražské komendy

Duchovní setkání v Hejnicích

Severočeská delegace již podruhé nabídla všem členům a postulantom řádu účast na svém každoročním duchovním setkání v Hejnicích. Exerciencie, konané v postní době, o víkendu 5. až 7. března v zrekonstruovaném františkánském klášteře s nádhernou bazilikou Navštívení Panny Marie, letos začínaly, na rozdíl od předcházejících, již v páteční podvečer. Jejich program připravili a cvičení vedli naši duchovní P. Pavel Porochnavec, vikář duchovního převora, a hostitel P. Miloš Raban. Z laiků byli účastníky exercicií chev. Ondřej Vanke, Petr Řehoř, Alan Uhura a Antonín Schauer. Bohužel, další přihlášení bratři se nemohli ze závažných důvodů zúčastnit. S prosebnou modlitbou jsme vzpomněli na P. Michala Podzimka, který v té době ležel v nemocnici. Prostory Mezinárodního centra duchovní obnovy krátce před naším poby-

tem hostily celou Českou biskupskou konferenci, jejíž členové zde absolvovali týdenní exercicie. Pochvalou, kterou se jim od otců biskupů dostalo, se nám pracovníci MCDO hrdě pochlubili.

Duchovní cvičení probíhala v kapli sv. Františka, v knihovně a velká mše sv. v bazilice. Dostatečný čas byl věnován také společnému i individuálnímu rozjímání. Velkým zážitkem byla pro nás prohlídka kláštera a baziliky. Mohli jsme navštívit také prostory obvykle nepřístupné a nám dosud neznámé. Pater Miloš nás ve svém fundovaném výkladu seznámil s významem poutního místa a s historií baziliky i kláštera. Na slavném poutním místě, nacházejícím se na česko-lužickém pomezí, jehož původ sahá až do 13. století, Gallasové koncem 17. století založili františkánský konvent pro 12 řeholníků. V době jeho slávy ho ročně navštěvovalo kolem 150 tisíc poutníků. V padesátých letech byl klášter určen k internaci řádových sester, posléze řeholníků. Klášter i bazilika postupně chátraly až do katastrofálního stavu. Zničeného areálu se po svém návratu do Čech ujal náš bratr pater Raban, který zde vykonal úžasnou práci a uvedl celý areál do nové krásy. Uvedl nás i do podzemní krypty, nacházející se pod původní kaplí. V kryptě jsou pochováni bratři františkáni (jejich seznam s datem úmrtí je umístěn v kapli sv. Františka), kteří působili v Hejnicích a členové rodu Clam-Gallasů, nástupců Gallasů. Jsou zde pochováni i prarodiče J. J. Karla VI. ze Schwarzenbergu, našeho prvního novodobého velkopřevora. V kryptě, kde o dušičkách slouží pater Miloš mši svatou, jsme se společně pomodlili za duše tam odpočívajících. Podvečerní bohoslužby v kapli se s námi zúčastnili i někteří místní farníci a prof. Jan Sokol, toho času host v Lázních Libverda. Přestože pražští účastníci po mši sv. museli odjet, pokračoval program do pozdních hodin. V neděli ráno pak následovaly v kapli ranní chvály a po deváté hodině mše sv. v bazilice.

Věřím, že nám naše duchovní setkání dodalo další podněty a síly pro řádovou práci.
Antonín Schauer, KCLJ
velitel Severočeské delegace

Péče o potřebné v Hořicích

Bc. Jakub Holman

Hořice v Podkrkonoší nalezneme v severovýchodních Čechách. Přestože mají pouze necelých devět tisíc obyvatel, je to město bohaté na kulturu, vlastní tradice, historické okamžiky i instituce a služby různého typu. Jednou z těchto služeb i tradic současně, je i péče o potřebné.

Počátky organizované pomoci potřebným v Hořicích jsou spojeny s hraběcí rodou Strozziů, který hořické panství získal po vévodovi z Valdštejna, konkrétně s Petrem Strozim a jeho ženou Marií Kateřinou. Petr patřil mezi velitele císařských vojsk Ferdinanda III. a těžké zranění, které utrpěl během bojů v Itálii, ho přimělo přemýšlet nad osudem a utrpením vojáků. V roce 1658 dává tedy sepsat závěť, kde značnou část svého majetku poskytuje na zřízení invalidní nadace pro zestárlé, zchudlé a zneschopnělé vojáky. Když Petr padl o šest let později, stala se vykonavatelkou závěti bězdětná Marie Kateřina, která sama byla příkladem zbožnosti a křesťanského milosrdenství. Založila místní mariánské bratrstvo a dala postavit dnes již neexistující kapličku Čtrnácti pomocníků, jakožto přímluvu na ochranu města před nemocemi a válkou. Mimo to, že sama odkázala celý svůj majetek nadaci zesnulého hraběte, ustanovila vlastní nadaci pro osm místních chudých. Z ní byla financována stavba malého špitálu, kde chudí přebývali, potraviny, ošacení a osm zlatých ročně na osobu. Samotná správa Petrovy nadace byla svěřena arcibiskupovi pražskému a z rozhodnutí Karla VI. byla invalidovna vystavěna v Karlíně. Hořice si však vždy přály, aby se invalidovna vrátila do zakladatelského města, což se nakonec podařilo až ve třicátých letech dvacátého století, neboť povolenou stavbu zdržela světová válka. V současnosti se v budově invalidovny již nepečuje o válečné veterány, ale působí zde Ústav sociální péče pro tělesně postižené. Krom toho dnes v Hořicích nalezneme i Domov důchodců.

Nejnovější historickou etapu zahájila péče o potřebné v Hořicích v roce 2009, kdy bylo paní Janou Sieberovou založeno Hospicové občanské sdružení Duha. Jeho cílem se stala podpora péče hospicového typu a vybudování mobilního hospice v Hořicích.

Již tentýž rok byl, tehdy ještě královéhradeckým biskupem, Mons. Dukou vysvěcen základní kámen a s městem

Hořice dohodnut patnáctiletý pronájem prázdného pavilonu Městské nemocnice. Část prostorů pavilonu byla Duhou postupně zrekonstruována a vybavena potřebným inventářem, který vzešel především z darů fyzických i právnických osob. Do budoucna se dále počítá s vybudováním rodinných pokojů a kombinováním domácí hospicové péče s půjčovnou pomůcek. Ty hospic nabízí zapůjčit potřebným již nyní. Jedná se o polohovací lůžko, kontinuální dávkovač léků, sedátko do vany atd.

Krom osobního jednání se Duha snaží na svoji aktivitu upozorňovat v místních Občasných novinách, má vlastní webové stránky (www.hospic-horice.cz) a mimo darů získává svépomocně tolik potřebné finanční prostředky prostřednictvím různých akcí. V roce 2009 byl v hořickém děkanském chrámu Narození Panny Marie uspořádán koncert sborů Ratibor a Vesna (z Hořic) a Tristianus (z Trstene, partnerské obce Hořic na Slovensku). V roce 2010 proběhne v květnu charitativní koncert, ve spolupráci s nadačním fondem Pepina a den otevřených dveří v době tradiční „Gothardské pouti“.

Hospicovému sdružení Duha se během jednoho roku podařilo vybudovat malý, leč funkční hospicový projekt, který dodal péči o potřebné v Hořicích nový a širší rozměr. Byť je nutno dodat, že bylo třeba překonávat i nepřijemné překážky. Po počátečních neshodách s městem o nájemní smlouvě a po projití nezbytných technobyrokratických procesů, se objevil anonym, který se pokusil ohrozit vážnost a čestnost sdružení a jeho zakladatelky prostřednictvím negativních dopisů zasílaných na klíčové úřady. Protože však anonym dal ve svých dopisech jasně najevo, že to, co mu vadí nejvíce, je křesťanský charakter Duhy, neměl nakonec žádný větší úspěch. Přejme tedy Duze, aby podobných problémů bylo do budoucna pokud možno co nejméně a aby její činnost dále úspěšně pokračovala ve prospěch těch, kteří to potřebují.

**VOJENSKÝ A ŠPITÁLNÍ ŘÁD
SVATÉHO LAZARA JERUZALÉMSKÉHO
– BOHEMIA, n.g.o.**

Výroční zpráva Českého velkopřevorství za rok 2009

PROJEKTY A HLAVNÍ AKCE V ROCE 2009

V roce 2009 mělo České velkopřevorství 48 členů. Během roku 4 zemřeli a byl přijat 1 nový člen. Zároveň bylo přijato 5 nových postulantů – čekatelů na členství v řádu. Nejdůležitější mezinárodní akcí, které se z ČR zúčastnilo 10 osob, byl **Mezinárodní reunion**, pořádaný v portugalské Évoře — toto setkání se odehrává zpravidla jednou za čtyři roky a stanovuje program celého řádu na další období. Řád v mezinárodním měřítku zajišťuje dostatek pitné vody v uprchlických táborech (Kebribeyah – Etiopie). Zde bylo v důsledku somálské krize umístěno v katastrofálních podmínkách mnoho uprchlíků. Od r. 2005 zde Řád zachránil přes 60 000 lidských životů.

Generální kapitula Českého velkopřevorství se konala v Praze. Členové Českého velkopřevorství se zúčastnili všech akcí spojených s návštěvou Svatého Otce Benedikta XVI. v České republice. Při této příležitosti také poprvé na veřejnosti působila zdravotnická skupina dobrovolníků Lazariánské pomoci, vedena postulatem cfr. Pavlem Ondráčkem. Byla vypracována a mezinárodní vládě předložena Heraldická a genealogická regule a Ministerstvu vnitra ČR byla také předložena k registraci změna stanov, odsouhlasená Generální kapitulou v roce 2008.

Dětská psychiatrická léčebna Opařany – dlouhodobá pomoc (kulturní programy) a podpora zejména artherapeutických dílen;

Nemocnice Měšice – vybavení nemocnice dekubitačními matracemi, kulturní programy pro klienty;

Terapeutická komunita Magdaléna – společné besedy a pracovní poradenství pro klienty;

Obnova Mariánského sloupu - spolupráce s Mariánskou hutí ak. soch. Petra Váni, zajištění finančních prostředků pro práci ve Vitorchianu, spolupráce při organizování přednášek a výstavy Cesta kamene, finanční podpora a realizace publikace Cesta kamene II;

Finanční podpora prázdninového putování pro handicapované děti, pořádaného Arcibiskupským gymnáziem Praha; **Finanční dar** pro oběti zemětřesení v Itálii;

Svatojakubská cesta – zajištění přípravy a realizace mezinárodního projektu;

Antilopa Derbyho – spolupráce na zajištění přežití kriticky ohroženého druhu, podpora vzdělávání dětí v Senegalu, zprostředkování prodeje domorodých výrobků.

KOMUNIKACE

České velkopřevorství považuje komunikaci s veřejností za jeden z klíčových úkolů. Proto vydává pro členy a příznivce časopis Reunion (v roce 2009 bylo vydáno 6 čísel). Časopis je v elektronické podobě publikován také na oficiální internetové stránce www.oslj.cz. Díky aktivitě cfr. Roberta Šímy byla v roce 2009 uvedena v život druhá internetová stránka www.zelenykriz.cz, určená zejména ke komunikaci s veřejností a představující blíže řádové projekty. Pro členy a příznivce Řádu byla zřízena skupina na facebooku.

PARTNEŘI A DÁRCI

Hlavními partnery v roce 2009 byli představitelé jednotlivých projektů — ředitel Nemocnice Měšice MUDr. Zdeněk Kovářik a primářka a ředitelka DPL Opařany MUDr. Iva Hodková. Řád dlouhodobě spolupracuje se sochařem mariánského sloupu v Praze Petrem Váňou a Řádem křížovníků s červenou hvězdou. Významným partnerem, podporujícím lazariánské projekty, se v tomto roce stal známý režisér a herec Jiří Strach.

Největšími dárci byli v roce 2009 společnosti a jednotlivci United Bakeries, Jaroslav Michael Pařík, Jan hrabě Dobrzenský z Dobrzenicz, Stavitelství Řehoř, s. r. o., MUDr. Jiří Prášek a Stanislav Miertus, kterým patří dík Řádu za možnost financování důležitých projektů. Významná částka byla získána také díky uskutečnění sponzorské večeře.

Nemocnice
Měšice

DPL Opařany

FINANČNÍ HOSPODAŘENÍ ŘÁDU V ROCE 2009

VÝNOSY

Tržby z reklam a prodeje řádových předmětů	7 000,-
Dary a příspěvky na projekty	256 977,-
<i>Poznámka: 226 000,- je vázáno na projekty v roce 2010</i>	
Členské příspěvky a poplatky za povýšení	268 000,-
Poplatky za kapitulu	42 500,-
Ostatní	795,-
Součet	675 272,-

Stav účtu a pokladny k 1. 1. 2009	254 893,50
Stav účtu a pokladny k 31. 12. 2009	389 869,50

Poznámka: tato suma zahrnuje zaplacenou část členských příspěvků na rok 2010 a plánované projekty pro rok 2010

NÁKLADY

Platby do mezinárodní pokladny	230 018,-
<i>(Členský poplatek, platby za přijetí a povýšení, podpora charitativního projektu Řádu)</i>	
Podpora partnerských charitativních projektů	100 357,-
Reunion (tisk, grafická příprava, poštovné)	20 877,-
Náklady na kapitulu	52 490,-
Družstvo Znak - vyrovnání závazků z roku 2004	60 000,-
Audit 2007 a 2008, vedení účetnictví	42 840,-
Ostatní výdaje (<i>hudební produkce - kapitula, Řádový den, koncerty DPL Opařany a Nemocnice Měšice, pohoštění Řádový den, webmaster, etc.</i>)	77 208,-
Součet	583 790,-

KONTAKTY

České velkopřevorství Vojenského a špitálního Řádu sv. Lazara Jeruzalémského, n. g. o.
Adresa sídla Riegrova 1, 583 01 Chotěboř
Korespondenční adresa: OSLJ-B, n. g. o. Vrážská 323, 252 28 Černošice
IČO: 75 101 068
Emailová adresa: cvp.rslj@seznam.cz

www.oslj.cz
www.zelenykriz.cz

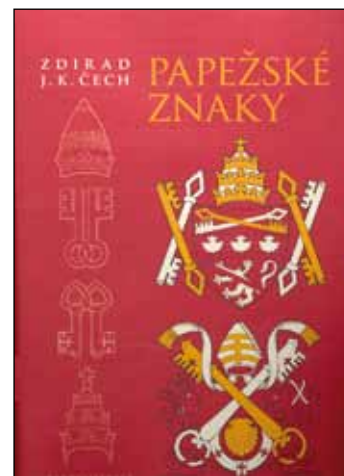
Do vaší knihovny

Zdirad J. K. Čech: Papežské znaky

Karmelitánské nakladatelství, 2009

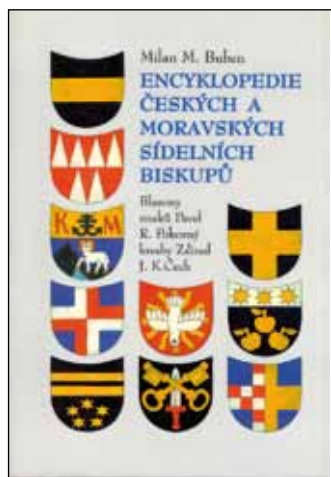
Papežské znaky Zdirada Čecha jsou ojedinělým heraldickým a výtvarným dílem. Autor interpretuje církevní a papežskou heraldiku od počátků křesťanského umění až po současnost. Vývoj papežských znaků prezentuje písmem i obrazem v celé složitosti i bohatství forem a kompozičních variant. Základní teze textu komentuje a rozvíjí v popiskách k četným ilustracím.

Kniha mimo jiné nabízí: více než 1800 originálních autorských kreseb 100 plnobarevných kreseb papežských znaků od Inocence III. po současného papeže Benedikta XVI. (včetně variant, pokud papežové užívali dvě podoby znaku), pojednání o původu a užívání a papežských titulů z pera prof. Františka X. Halase, historika a prvního velvyslance České republiky při Svatém stolci, úvodní slovo Andrey kardinála Cordera Lanzy di Montezemolo, v němž je popsán vznik znaku současného papeže.

Milan M. Buben: Encyklopedie českých a moravských sídelních biskupů

Logik, s. r. o., Praha 2000

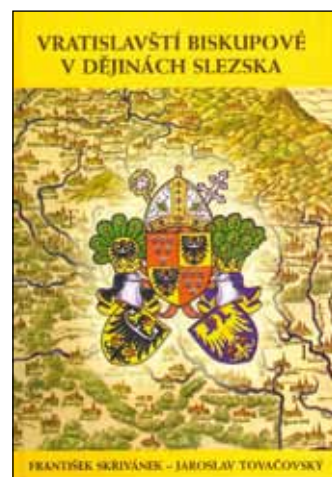

Tato kniha se snaží přiblížit jednotlivé sídelní biskupy v samostatných medailoncích. Jejich obsahem není jen suchý výčet faktografických dat a údajů, ale také širší souvislosti z hlediska reálií a církevních dějin. Je sledován i přínos a význam jednotlivých biskupů v oblasti duchovní, kulturní a politické. Každý medailonek je zakončen blasony a vyobrazeními užívaných znaků, pokud jsou doložitelné. Text je doplněn přehledy biskupů podle diecézí a výběrovým seznamem použité literatury.

František Skřivánek, Jaroslav Tovačovský: Vratislavští biskupové v dějinách Slezska

Onyx, Praha 2004

V této publikaci je věnována pozornost slezské církevní provincii. Slezská knížectví byla od doby nástupu Lucemburků až do roku 1740 součástí zemí Koruny české. Význam, jaký byl kladen ze strany Svatého stolce na Vratislavskou diecézi dokládá i počet biskupů, kteří byli kardinály, bylo jich osm. Tedy v zásadě odpovídající poměr k počtu pražských biskupů a arcibiskupů (9 kardinálů) a olomouckých biskupů a arcibiskupů (12 kardinálů). Se skutečnou heraldikou se u vratislavských biskupů setkáváme teprve ve druhé polovině 13. století a to počínaje papežem nepotvrzeným Vladislavem, bratrancem našeho Přemysla Otakara II. Impulsem ke zpracování tohoto díla byla dle slov autorů mimo jiné skutečnost, že v Encyklopedii českých a moravských sídelních biskupů od Milana M. Bubna Slezsko zcela chybí, ač valnou část svého historického vývoje prodělalo v soustavě Českých zemí.

Miroslav Pavlák, BLJ

AUDIENCE U CÍSAŘE KARLA I.
Fotografie ke článku na str. 8-9

VZPOMÍNÁME

Z celého srdce

Božimu lidu oznamujeme,
že v pozhnaném věku 90 let
byl k Pánu života povolán

J. E. Tomáš kardinál Špidlík SJ

Narodil se 17. prosince 1919 v Boskovicih. Do Tovaryšstva Ježíšova vstoupil na Velehradě v roce 1940 a svátostně kněžství přijal v holandském Maastrichtu v roce 1949. Téměř šedesát let působil v Římě jako spirituál a profesor Papežského Orientálního ústavu. Založil Centrum Aletti. V roce 2003 jej Jan Pavel II. jmenoval kardinálem. Zemřel v Římě v pátek 16. dubna 2010.

Po pohřebních obřadech 20. dubna 2010 v 11.30 v farní bazilice svatého Petra budou tělesné ostatky kardinála Špidlíka (ve středu 21. dubna ve večerních hodinách) přivezeny do Olomouce a vystaveny v Lorentánské kapli katedrály sv. Václava. Zde bude 29. dubna v 19 hodin slavena mše svatá.

Poslední rozloučení se zemřelým otcem kardinálem bude v pátek 30. dubna 2010 při mši svaté v 16 hodin v bazilice Nanebevzetí Panny Marie a sv. Cyrila a Metoděje na Velehradě, kde bude podle svého přání pochován.

Česká provincie Tovaryšstva Ježíšova / Arcibiskupství olomoucké / Centrum Aletti v Olomouci
Rodina, příbuzní a přátelé zesnulého otce kardinála

„Mihi vivere Christus
et mori lucrum.“
Fip 1, 21

S vírou ve vykoupení a s nadějí na věčný život oznamujeme, že Nejvyšším Veleknězem byl z tohoto světa povolán ke slavení liturgie nebeské Kristův kněz

Mons. Miroslav Vágner

kanovník Metropolitní kapituly u sv. Víta v Praze, papežský prelát a notář kurie

Zemřel po delší těžké nemoci, připraven na setkání s Pánem,
v sobotu 17. dubna 2010 ve věku 82 let a v 60. roce svého kněžství.

Narodil se 5. července 1927 v Praze a na kněze byl vysvěcen 23. prosince 1950 rovněž v Praze. Po vysvěcení působil jako farní vikář v četných pražských farnostech – Spořilov - Chodov, sv. Antonín, Matka Boží před Týnem, Nejsvětější Srdce Páně, sv. Ignác. Dále působil jako administrátor ve farnostech Mšec, Srbeč, Pozdeň, Divišov, Třebešice. V roce 1984 se stal farářem u sv. Jiljí v Praze, odtud musel být v roce 1989 na nátlak komunistických státních orgánů přeložen na okraj Prahy do Líboce. Od roku 1994 působil opět u Matky Boží před Týnem, nyní již jako farář. V roce 2001 se stal dómským farářem. V letech 1990 – 1999 pracoval též jako odborný asistent na Katolické teologické fakultě Univerzity Karlovy. Byl dlouholetým okrskovým vikářem I. pražského vikariátu, členem kněžské rady a sboru konzultorů Arcidiecéze pražské. V červenci 2001 byl jmenován kanovníkem Metropolitní kapituly u sv. Víta v Praze, kde zastával po léta funkci kancléře a kanovníka penitentiáře. Mnoho let působil též jako notář arcibiskupské kurie a Interdiocézního církevního soudu v Praze. 19. května 2008 byl oceněn papežem Benediktem XVI., který jej udínil svým prelátem. Zesnulý byl členem CCC.

S našim zesnulým se rozloučíme při pohřební mši svaté
v pátek 23. dubna 2010 v 10 hodin v katedrále
sv. Víta, Václava a Vojtěcha v Praze.

V očekávání slavného vzkříšení uložíme tělo zesnulého do kapitulní hrobky
na hřbitově v Praze - Břevnově týž den ve 12 hodin.

probošt Mons. Václav Malý
a členové metropolitní kapituly

synovec Patrik Vágner
s rodinou

REUNION

Vydává Vojenský a špitální řád svatého Lazara Jeruzalémského – Bohemia, n. g. o.. Vychází šestkrát ročně.

Adresa redakce: OSJ-B, n. g. o., Vrážská 323, 252 28 Černošice

Šéfredaktor: Petr J. Řehoř, KCLJ

Grafická úprava a sazba: Daniel Vojtíšek @ DanielPhoto

Produkce: Černošická investiční, s. r. o.

Tisk: Hoza Q s. r. o. – Xerox Phaser 7760

www.oslj.org, www.oslj.cz

kontakt cvp.rslj@seznam.cz

Příspěvky do dalšího čísla Reunionu zasílejte na e-mailovou adresu reunion.cvp@seznam.cz

Uzávěrka dalšího čísla je 25. 6. 2010